

פרק יב

א אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער:
ב טוב זפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע:
ג לא־יפון אדם ברשע ושרש צדיקים
בל־ימוט: ד אשת־חיל עטרת בעלה וכרקב
בעצמותיו מבישה: ה מחשבות צדיקים
משפט תחבלות רשעים מרמה: ו דברי
רשעים ארב־דם ופי ישרים יצילם: ז הפוד
רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד:
ח לפי־שכלו יהל־איש ונעוה־לב יהיה לבו:
ט טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר־לחם:
י יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים
אכזרי: יא עבד אדמתו ישבע־לחם ומרדף
ריקים חסר־לב: יב חמד רשע מצוד רעים
ושרש צדיקים יתן: יג בפשע שפתים מוקש
רע ויצא מצרה צדיק: יד מפרי פי־איש
ישבע־טוב וגמול ידי־אדם ישוב [ישיב] לו:
טו דרדף אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם:
טז אויל ביום יודע פעסו וכסה קלון ערום:
יז יפיה אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה:

יח יֵשׁ בּוֹטָה כַּמְדַּקְרוֹת חֲרָב וּלְשׁוֹן חֲכָמִים
מִרְפָּא: יֵט שְׁפֵת־אֲמֶת תִּכְּוֹן לְעַד
וְעַד־אֲרָגִיעָה לְשׁוֹן שֶׁקֶר: כַּמְרָמָה
בְּלִב־חֲרָשֵׁי־רָע וּלְיַעֲצֵי שְׁלוֹם שְׁמִחָה:
כֹּא לֹא־יֵאָנֶה לְצַדִּיק כָּל־אֲוֹן וְרָשָׁעִים מְלֹאוּ
רָע: כִּב תּוֹעֵבֶת יִהְיֶה שְׁפֵת־שֶׁקֶר וְעֵשִׂי
אֲמוּנָה רְצוֹנוֹ: כִּג אָדָם עָרוֹם כִּסָּה דָעַת וְלֵב
כְּסִילִים יִקְרָא אֲוֶלֶת: כֹּד יִדְחֲרוּצִים תִּמְשֹׁל
וְרַמְיָה תִּהְיֶה לְמָס: כֶּה דֹאָגָה בְּלִב־אִישׁ
יִשְׁחַנָּה וְדָבָר טוֹב יִשְׁמַחֲנָה: כֹּו יִתַּר מִרְעָהוּ
צַדִּיק וְדָרָךְ רָשָׁעִים תִּתְעַם: כֹּז לֹא־יִחַרְדּוּ
רַמְיָה צִידוֹ וְהוֹן־אָדָם יִקָּר חֲרוּץ:
כח בְּאֶרְח־צַדִּיקָה חַיִּים וְדָרָךְ נְתִיבָה אֶל־מֹות: